

РЕШЕНИЕ

№ 6541

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7145** по описа за **2023** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Л. Ц. Ц. против решение от 20.06.2023 г., постановено по НАХД № 3165/2023 г. на СРС, наказателно отделение, 132-ри състав. С посоченото решение, съдът е потвърдил наказателно постановление (НП) № СОА23-РД11-5/04.01.2023 г. на зам.кмета на СО, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева на основание на основание чл. 178е от Закона за движение по пътищата, за нарушение на чл. 94, ал.3 от ЗДвП.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакуваното съдебно решение, като постановено в противоречие със закона. Посочва, че след като нарушението е установено посредством технически средства и системи, записали датата, часа на нарушението и регистрационния номер на МПС, то е следвало да се приложи процедурата по чл. 186, ал.4 от ЗДвП, т.е. да се издаде електронен фиш. Неправилно съдът не е кредитирал показанията на св. Ц., защото актосъставителят също е заинтересован от изхода на делото. В случая се установява, че друго лице е паркирало автомобила, а не касатора, поради което неправилно на него му е наложено наказание като водач на МПС. Нарушена е разпоредбата на чл. 53 от ЗАНН като не е установена самоличността на нарушителя. Не са установени и обстоятелствата, при

които е извършено нарушението. Касаторът моли решението на СРС и оспореното НП да бъдат отменени. Претендира разноски за двете инстанции.

Ответникът – заместник-кмета на СО в отговор от 03.08.2023г. оспорва жалбата. Счита, че НП е издадено от компетентен орган при спазване на производствените правила и материалния закон. Излага съображения за неприложимост на процедурата по чл. 186, ал.4 от ЗДвП и правилно определяне на нарушителя с оглед липсата на възражения от страна на касатора както в АУАН, така и след това, че друг е управлявал автомобила. Поради това презумпцията на чл. 188, ал.1, изр.2 от ЗДвП не е оборена. Моли съда да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В молба от 05.10.2023г. прави възражение за прекомерност.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 25.10.2022 г. в 15:45 ч. в [населено място], [улица] Л. Ц. Ц. като водач на собствения си автомобил „Тойота Л. К.” с ДК [рег.номер на МПС] го паркира на тротоара, на неопределено за паркиране място, като с това създава пречка за преминаването на пешеходците. Видно от схема за организация на движението и паркиране върху тротоара на [улица] отбелязване на уличната маркировка, на посоченото място липсва обозначителен знак, позволяващ паркирането на автомобили на тротоара. Нарушението е констатирано от А. Р. Д. - инспектор при ЦГМ ЕАД, който е изготвил и снимков материал и е съставил фиш за нарушение на чл. 94, ал.3 от ЗДвП. Във връзка с подадено от касатора възражение от 31.10.2022г. срещу издадени фиш, на 25.11.2022г. при условията на чл. 40, ал.2 от ЗАНН му е съставен АУАН от същия служител в присъствието на двама свидетели. Въз основа на така описания АУАН е издадено и процесното НП.

За установяване компетентността на актосъставителя е представена заповед № СОА22-РД95-506 от 12.09.2022г. на кмета на СО, заповед № РД-09-108 от 30.09.2022г. на изпълнителния директор на ЦГМ ЕАД, допълнително споразумение от 01.02.2021г. към трудовия договор на актосъставителя на длъжност „контрольор автомобилен транспорт, той и инспектор“ и длъжностна характеристика за посочената длъжност. За установяване компетентността на издателя на НП е представено допълнително споразумение № СОА22-РД15-5134 от 08.12.2022г, с което на зам.кмета на СО Д. Б. се възлагат задълженията в направление „Транспорт и градска мобилност“.

В производството пред районния съд като свидетел е изслушан актосъставителя, който потвърждава, че е констатирал нарушението и съставянето на фиша, който е оставил под чистачката на автомобила. Разпитен е и сина на касатора, който твърди, че същия ден той е управлявал автомобила и той го е паркирал на тротоара на [улица] пред гараж, който се ползва от баща му.

За да потвърди НП, въззивната инстанция е обусловила изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението е правилно, а релевираните с касационната жалба касационни основания и възражения - неоснователни. СРС въз основа на съвкупна преценка на събраните по делото и обсъдени в мотивите към решението доказателства е достигнал

до правилен извод, че АУАН е съставен, а НП – издадено при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Мотивирал е въз основа на кои факти, обстоятелства и доказателства е направил извод, че извършването на вмененото на санкционираното лице административно нарушение е установено по несъмнен начин. Оценени са съдържащите се в административно-наказателната преписка писмени доказателства, както и събраните показания на разпитаните свидетели.

При издаване на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на касатора. Разпоредбите на чл. 42, т. 3-5 и чл. 57, ал. 1, т. 5-7 от ЗАНН, регламентиращи формата и съдържанието на АУАН и НП, са спазени. Безспорно са установени нарушителят и извършеното от него нарушение, посочени са обстоятелствата, при които е извършено съставомерното по чл. 6 ЗАНН деяние, както и доказателствата, които го потвърждават. Посочено е мястото на извършване на нарушението – [населено място], [улица].

Неоснователно е възражението, че направените от актосъставителя и приложени по делото снимки представляват установяване на нарушението с технически средства, за което е приложима процедурата по чл. 186, ал.4 от ЗДвП. В случая нарушението е установено на място от служител на ЦГМ ЕАД, а не със заснемащи или записващи технически средства или системи. Последните се използват при отсъствие на контролен орган, а в случая такъв е бил на мястото, където е паркиран автомобила и лично го е заснел. Т.е. снимките не са направени автоматично от техническо средство без човешка намеса. Поради това цитираната разпоредба е неприложима. По делото е установено, че актосъставителят лично е възприел извършеното нарушение на 25.10.2022 г., като показанията му като свидетел в съдебното производство напълно съответстват на писмените доказателства по делото. При разпита му актосъставителят уточнява, че приложеният снимков материал е изготвен от него, в качеството му на служебно лице. Правилно решаващият съд не е кредитирал показанията на сина на касатора не само поради роднинската връзка помежду им, но и поради това, че не са подкрепени със съответни заявления в хода на процедурата по съставяне на АУАН. Съгласно чл. 186, ал.3 от ЗДвП фиш за неправилно паркирано моторно превозно средство може да се издаде и в отсъствие на нарушителя. В този случай фишът се издава на собственика на моторното превозно средство, като първият екземпляр от фиша му се изпраща, а вторият и третият екземпляр остават за съхранение в службата за контрол. Към моторното превозно средство се закрепва уведомление, в което се посочват мястото и времето на нарушението, моторното превозно средство, с което е извършено нарушението, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът, сметката или мястото за доброволното ѝ заплащане. Закрепването на уведомлението към моторното превозно средство се смята за връчване на фиша. В ал.2 на същата разпоредба е предвидено, че при оспорване на нарушението са издава АУАН. Т. оспорване касатора е направил, но не е посочил във възраженията си, че не е управлявал и паркирал автомобила на посоченото място. Т. твърдение липсва и във възражението, вписано в АУАН. Поради това срокът за посочване на друго лице, на което автомобилът е бил предоставен за управление, е изтекъл и направените възражения в този смисъл при оспорването на НП пред съда са ирелевантни.

Разпоредбата на чл. 94, ал. 3 ЗДвП предвижда възможност за паркиране на моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2.5 тона върху тротоарите, но само на определените от собствениците на пътя или администрацията

места, успоредно на оста на пътя. В случая мястото върху тротоара, където е бил паркиран автомобилът, не е сред определените за паркиране от Столична община, т.е. сред разрешените за паркиране по смисъла на чл. 178е ЗДвП. Поради това е без значение дали е спазено второто изискване за отстояние на паркирания автомобил, както и дали е затруднявал преминаването на пешеходците. Касаторът е субект отговорността по чл. 186, ал. 3 от ЗДвП, тъй като фишът за неправилно паркиране в отсъствие на нарушителя се издава на собственика на моторното превозно средство.

При правилно приложение на материалния закон, като е отчел и особеностите на конкретния случай, наказващият орган е наложил административно наказание в минималния предвиден в разпоредбата чл. 178е от ЗДвП размер - глоба от 50 лв.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания по чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, вр.чл.63в ЗАНН и на други такива, за които касационната инстанция следи служебно, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното въззивно съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК, вр.чл.63д, ал.1, предл.2-ро ЗАНН, своевременно заявеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно и следва да бъде уважено, като при съобразяване с предмета на делото и проведеното едно съдебно заседание с участието на представител на ответника се присъдят 80 лева-чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XXIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.06.2023 г., постановено по н.а.х. дело № 3165/2023 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Л. Ц. Ц., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столичната община сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.